

שיעור פח

מל"ת שלו. שלה. שלו. שלה. שלט.

מצוה שלו הזהירנו מגלות ערות הבת עצמה, וזה לא התבאר בפירוש בתורה ולא בא בכתוב ערות בתך לא תגלה, ואמנם ממה שהזכיר בת הבן או בת הבת תקח ממנו ראיה לבאור הדבר והגלותו כי הוא אסר בת הבן ובת הבת וכל שכן הבת. ובגמרא דיבמות (דף ג') אמרו בתו עיקר איסורה מדרשא אתיא דאמר רבא אמר לי רב יצחק בר אבדימי אתיא הנה הנה אתיא זמה זמה, רוצה לומר שהוא אמר בבת בנך ובבת בתך כי ערותך הנה ואמר באיסור אשה ובתה ובת בנה ובת בתה שארה הנה זמה היא כמו שבאיסור אשה ובתה נאסרה בתה כן באיסור בת בנו ובת בתו נאסרה בתו גם כן, ואמר בעונש איש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה היא באש ישרפו אותו ואתהן כמו כן אשה ובת בנה ובת בתה בשריפה בעבור שבא בהן זמה וגמרינן לה מגזרה שוה זמה זמה והוא הדין לבתו ובת בנו ובת בתו לענין עונש דגמרינן להו מגזרה שוה דהנה הנה דגבי בת בנו ובת בתו כתיב הנה כמו שבא באשה ובתה. ולשון גמרא דכריתות (דף ה') אל תהי גזרה שוה קלה בעיניך שהרי בתו אחד מגופי תורה ולא למדה הכתוב אלא מגזרה שוה אתיא הנה הנה זמה זמה, והבן אמרם לא למדה תורה ולא אמר לא למדוה כי אלו הדברים כלם קבלה מהנביא ע"ה פירוש מקובל כמו שבארנו בפתיחת חבורנו הגדול בפירוש המשנה, ואמנם שתק הכתוב מלזכרה להיותה אפשר להתלמד בגזרה שוה, וזהו ענין אמרם לא למדה הכתוב אלא מגזרה שוה והבן אמרם מגופי תורה. הנה התבאר מכל מה שקדם שהעובר על לאו בתו ובת בנו ובתו הוא בשריפה, ואם לא נחקרה העדות בכרת אם היה מזיד, ואם היה שוגג באחת מהן יקריב חטאת קבועה:

מצוה שלה הזהירנו מגלות ערות בת הבת. והוא אמרו ערות בת בתך לא תגלה ערותה וגו':

מצוה שלו הזהירנו מגלות ערות אשה ובתה. והוא אמרו יתברך ערות אשה ובתה לא תגלה. והעובר על לאו זה והוא שתהיה אחת מהן אשתו ויבעול האחרת חייב שריפה. ואם לא נחקרה העדות בכרת אם היה מזיד. ואם היה שוגג יקריב חטאת קבועה:

מצוה שלח הזהירנו מגלות ערות אשה ובת בנה. והוא אמרו יתברך את בת בנה. וזאת גם היא בשריפה אם היה מזיד, ובשוגג יביא חטאת קבועה:

מצוה שלט הזהירנו מגלות ערות אשה ובת בתה, והוא אמרו יתעלה ואת בת בתה. והיא בכרת ובשריפה אם היה מזיד, ובשוגג יביא חטאת קבועה: